

venes repræsentanter i afskrivningsudvalget udtalt, at en væsentlig og formentlig overvejende part af driftsmidlerne for tiden er genstand for ordinær afskrivning med 10 pct. Disse medlemmer mener derfor, at en degressiv afskrivningsprocent på 25, der giver samme afskrivningsmuligheder som i øjeblikket består for driftsmidler, for hvilke den ordinære afskrivning udgør 10 pct., for erhvervslivet som helhed vil føre til afskrivningsmuligheder, der ikke ligger langt fra de eksisterende. Såfremt det måtte være formålet at opretholde de bestående afskrivningsmuligheder uændret, mener erhvervenes repræsentanter derfor, at den degressive afskrivningsprocent måtte ansættes til 25. Erhvervenes repræsentanter har imidlertid taget til orde for en afskrivningsprocent på 30. Det er herved bl. a. anført, at forbedrede afskrivningsmuligheder vil være et egnet middel til at fremme investeringerne, samt til at en afskrivningsprocent på 25 ikke er tilfredsstillende for aktiver med en levetid mellem 3 og 10 år. Endvidere har man peget på, at den svenske afskrivningsordning opererer med en afskrivningsprocent på 30.

Administrationens repræsentanter i udvalget har ikke fremsat forslag med hensyn til størrelsen af den maksimale afskrivningsprocent. De er enige i, at en maksimalprocent på 25 vil komme de nugældende afskrivninger nærmest, såfremt en ordinær afskrivningsprocent på 10 må anses for at svare til de gennemsnitlige ordinære afskrivninger. Om de ordinære afskrivningsprocenter, der er højere og lavere end 10, påvirker gennemsnittet således, at en maksimal afskrivningsprocent — der forudsættes fastsat som en fælles afskrivningssats for alle arter af de her omhandlede aktiver — kommer til at afvige fra den ovennævnte sats på 25 pct., har man ikke sikre holdepunkter for at bedømme. Ved fastsættelse af maksimalprocenten bør efter disse medlemmers opfattelse tages i betragtning, dels om en ordning med skattefri henlæggelser til investeringsfonds agtes indført, dels de provenumæssige hensyn.

Under hensyn til, at der i det samtidig hermed forelagte lovforslag om investeringsfonds foreslås åbnet adgang til at foretage skattefri henlæggelser til investeringsfonds, og i øvrigt på baggrund af de af administrationens repræsentanter i afskrivningsudvalget anførte synspunkter har man i nærværende lovforslag foreslået den maksimale afskrivningsprocent sat til 25.

Hvis et indkomstår, f. eks. på grund af omlægning af regnskabsår, omfatter en længere eller kortere periode end 12 måneder, bevirker dette forhold ikke, at maksimumsprocenten forhøjes eller nedsættes.

Bestemmelsen i stk. 3 angående behandlingen af forsikrings- eller erstatningssummer i tilfælde, hvor et driftsmiddel udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det, må sammenholdes med bestemmelsen i § 4, stk. 3, der angår tilfælde, hvor driftsmidlet efter en skade fortsat benyttes.

Til § 3.

Bestemmelsen om, at anskaffelsessummen for driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, eller hvis anskaffelsespris er under 500 kr., kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted, vedrører alene nyanskaffede driftsmidler. Afholdte udgifter til forbedring af andre driftsmidler kan, selv om forbedringen må antages ikke at få virkning udover 3 år, eller udgiften til forbedringen ikke overstiger 500 kr., ikke bringes til fradrag i henhold til denne bestemmelse, men skal aktiveres efter bestemmelsen i § 2, stk. 2.

Til § 4.

Hvor et driftsmiddel må kasseres som værdiløst, fordi det er udslidt, finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Udgifter vedrørende et skadelidt driftsmiddel, der overstiger, hvad der efter stk. 3, sidste pkt. kan betragtes som reparationsudgifter, må betragtes som forbedringsudgifter og tillægges saldoværdien i overensstemmelse med bestemmelsen i § 2, stk. 2.

Til § 5.

Til illustration af, hvorledes regelen i stk. 1 skal forstås i tilfælde, hvor den negative saldo undergår forandringer, skal anføres følgende eksempel:

Negativ saldo 1957 på 10 000 kr. Negativ saldo 1958 på 15 000 kr. Fremgangsmåde: 10 000 kr. skal indtægtsføres senest i 1958 og 5 000 kr. senest i 1959.

I tilfælde, hvor finansministeren forlænger fristen for udligning af et negativt saldobeløb, skal den skattepligtige være berettiget til inden for den af finansministeren fastsatte frist at tage den negative saldo til indtægt helt eller delvis i lighed med, hvad der gælder efter stk. 2. Hvis den negative saldo ikke er udlignet inden den af finansministeren fastsatte frist, skal den indkomstsbeskattes i det år, hvori den af finansministeren fastsatte frist udløber.

Til § 6.

Bestemmelsen i stk. 1, sidste pkt., er ensbetydende med, at en negativ saldo ved indkomstårets begyndelse i tilfælde af ophør af virksomheden